

Schriftmeditatie.

" STA OP EN WANDEL"

Handelingen 3 : 6^c

Dat is in het alledaagse leven een weinig opvallend gebeuren: Opstaan en Wandelen. s'Morgens staan we op om ons weegs te gaan. Deze handeling herhaalt zich vele malen op één dag. We staan op, we begeven ons op weg enzovoort. Zo is opstaan en wandelen een automatische beweging geworden. Een beweging zonder gedachte. Toch, wanneer we een blik slaan op onze omgeving, bemerken we dat velen over dit voorrecht niet meer beschikken. We denken aan verlamden en invaliden, ernstige zieken en gehandicapten. Zij zijn gebonden op hun plaats. Het grote voorrecht van deze beweging is hun ontnomen.

Van zo'n mens spreekt ons Handelingen 3. Het gaat daar over een kreupel geborene. Meer dan 40 jaren is hij oud. Nooit heeft hij met andere kinderen kunnen spelen. Nooit achter Vader en Moeder aan kunnen huppelen. Nooit de eerste stapjes gezet. Wat zullen Vader en Moeder vaak bedroefd zijn geweest. Hij, een zoon van Abraham, kan niet gaan en staan. In het oude Godswoord wordt vaak gesproken over GAAN en STAAN.

Zij GAAN van kracht tot kracht, een iegelijk van hen zal verschijnen voor God in Sion. (Ps. 84)

Zij GAAN tot een stad ter woning. (Ps. 107)

Onze voeten zijn STAANDE in uw poorten, o Jeruzalem. (Ps 122)

Hoe vrolijk GAAN de stammen op,

Naar SIONS Godgewijde top,

Met Isrels achtb're vaad'ren. (Ps. 68)

Deze kreupele kan niet GAAN met de feesthoudende menigte. Hij kan niet GAAN rond Gods altaar. Ware hij een priesterzoon, zo was hij uitgesloten. Zo zou hij uitgesloten zijn van de Heilige Dienst. "Want geen man, in wien een gebrek zal zijn, zal naderen; hij zij een blind man, of kreupel, of te kort of te lang in leden; of een man in wien een breuk des voets of een breuk der hand zal zijn." (Lev. 21)

Deze kreupelgeborene is aan-gewezen op de barmhartigheid

van de "VROMEN". Hij is een bedelaar. Een paar mensen dragen hem iedere dag naar één van de vele tempelpoorten. In dit geval naar de poort die door het volk de "Schone Poort" genoemd wordt. Een prachtige poort, vol graveersel van het allerfijnste werk. T'Is echter de Poort der Gerechtigheid niet, door welke de kreupele mag binnentreden. Iedere dag mag hij de hand ophouden om een aalmoes. Zo moet hij in zijn levensonderhoud voorzien. In de verte hoorde hij wel eens zingen:

God deed Zijn volk met wissen treden
Daar niemand struikeld' in zijn schreden,
Met zilver en met goud belaan,
Blijmoedig uit Egypte gaan. (Ps. 105)

Heeft deze man wel van de Heere Jezus gehoord? Waarschijnlijk wel. Dan had hij toch allang beter kunnen zijn? De Heere Jezus kwam zo vaak in deze omgeving. Ach, de GEBEDSGENEZERS van die dagen zeiden: Man, je moet geloven, dan ben je zo beter.

De FARIZEERS zeiden: Zijn beenderen zullen vol van zijn verborgen zonden zijn. Dit is het deel des goddeloze mensen van God.

De WETGELEERDEN zeiden: Een boos stuk kleeft hem aan. God heeft deze plaag op hem gelegd. Hij, of zijn ouders hebben gezondigd.

De SADDUCEERS zeiden: Er blijft toch niets meer over dan een handje stof.

De VOORBIJGANGERS zeiden: Het zijn geen mensen die het je aan doen, probeer maar te berusten.

Hoe luidde de naam van deze man? Dat zegt het Woord ons niet. Hij behoorde tot de NAAMLOZE VENNOOTSCHAP VAN BEDELAARS. Die mochten er niet zijn in Israel. Maar ja, dat behoorde volgens de "WERKHEILIGEN" bij de tekortkomingen waar niemand aan ontkomt.

Er is de laatste tijd heel wat te doen in Jeruzalem. Duizenden zijn door de Pinkstergeest verslagen en geheeld. Dagelijks worden tot de Gemeente toegedaan. Wonderen en tekenen verzellen de komst van het Koninkrijk. De Geest van Christus is werkzaam in WOORD en SACRAMENT. De kreupele zit maar te zitten en te bedelen. Hij lijkt op de heide in de wildernis, die het niet gevoelt, wanneer het goede komt, maar blijft in

dorre plaatsen in de woestijn. (Jer. 17)

Lezer, ik weet niet bij welke N.V. u behoort. Wilt u iets horen van onconditionele GENADE en ONTFERMING? Wilt u horen hoe onze Trouwe God en Zaligma-ker is? Luister dan.

Het is ongeveer 3 uur in de middag. Twee mannen gaan op naar de tempel. Het zijn Petrus en Johannes. Waarom gaan ze naar de tempel? Petrus en Johannes hebben toch een ander altaar, van hetwelk geen macht hebben te eten die de tabernakel dienen? Leven ze nog uit het beginsel: "Des Heren tempel is deze? Zeker niet. Ze gaan naar de tempel om het Evangelie te verkondigen. Om te verkondigen dat de dagen der reiniging vervuld zijn. Waarom juist naar de tempel? De tempel ligt het dichtst bij de hel, daarom. Daar naderen de Apostelen de deur der tempel. De kreupele bedelaar gaat direct tot actie over. Hij bidt om een aalmoes. Dit is een levensbehoefte voor hem. Ach, zeggen de "Vromen", dacht die arme man maar wat meer aan zijn onsterfelijke ziel, op weg en reis naar de eeuwigheid. De predikers kunnen het óók zo aardig zeggen. Ze wekken de mensen op, hun klomp tussen de deur te steken, om ernst te maken met hun ziel. Die predikers zijn (in schijn) heel barmhartig. Ze GUNNEN het ieder. Je moet natuurlijk wel je best doen, anders doet de HEERE ook niets. Gelukkig, voor de N.V. van KREUPELE BEDELAARS, dat Gods Verbond uit betere Beloftenissen bestaat.

Nu wordt de aandacht van Petrus en Johannes gevestigd op de bedelaar. Dat doet de Heilige Geest. Nee, apostelen, daar mag je niet voorbij lopen. Nee, mannen, deze N.V. is in de hemel bekend bij naam en toenaam. De Vader kent deze bedelaar al een eeuwigheid. De voeten van de Zoon waren vastgenageld aan het vervloekte hout voor deze bedelaar. Het blazen van de Geest richt zich op deze kreupele. God leidt de voetstappen van deze vredeverkondigers naar deze man.

GELOOFD ZIJ GOD MET DIEP ONTZAG.

De kreupele ziet Petrus en Johannes niet in de ogen. Het was geen gewoonte dat de mindere de meerdere aan-

keek. Doch Petrus roept de man toe: „Zie op ons." Zo wordt de aandacht van de bedelaar gevangen. Zo wordt hij gekonfronteerd met de dingen die komen zullen. De kreupele denkt aan een gave. Hij verwacht iets te zullen ontvangen. Het is alles eem beetje ongewoon. Doorgaans wordt hij gekonfronteerd met de achteloze gebaren van de voorbijgangers. Als hij zijn dankwoord mompelt zijn de gevers al door gelopen. Dat is nu niet het geval. Er wordt notitie van hem genomen. Zou hij weer een meelijdens "Preekje" aan moeten horen? Dan hoort hij het arme en nochtans rijke Woord: "Zilver en Goud heb ik niet, maar hetgeen ik heb, dat geef ik u: In de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en wandel." Nee maar, dat is ongehoord. De ogen van de kreupele worden groot van verbazing. Hij, de gevangene van zijn voeten, vrij? BEWEGEN? Nee... Ja... Kan dat? HET WOORD... DE NAAM. Er gaat kracht uit van de STERKE.

JEZUS--ZALIGMAKER--RUIMTEMAKER--REDDER.

Er komt beweging. Daar voelt de kreupele al een sterke hand die hem bij de ledige hand grijpt. Het is Petrus hand. Nee, het is Gods hand. Jezus hand. Een ruk, daar staat hij. Zijn enkels worden vast. De voeten stevig. Het hart vrolijk. Het oog verlicht. Dan, een sprong. Hij lacht en huilt. Hij danst. Hij huppelt om Petrus en Johannes heen, gaat mee in de tempel. Zijn mond wordt ontdoten tot Gods lof:

Ik zal wandelen voor het Aangezicht
des Heeren in de landen der levenden.
Ik ben zeer bedrukt geweest.
Ik zeide in mijn haasten:
alle mensen zijn leugenaars.
Ik zal de beker der verlossingen opnemen
en de Naam des Heeren aanroepen.
Want Gij, HEERE, hebt mijn ziel gered van de
dood, mijn ogen van tranen, mijn voet van
aanstoot. (Ps. 116)

Een lamme kan niet staan.

Een kreupele kan niet springen.

Een bedelaar kan niet danken.

Maar de Heere in de hoogte is geweldiger dan de Naam-

loze Vennootschap van Kreupele Bedelaars.

De Naam van Jezus is een sterke toren.

De kreupele kan er niet komen. De blinde kan Hem niet zien. De toren der verlossingen daalt neer over de ellendigen en stelt hem in een hoog vertrek.

Ziehier, N.V. van zondaren.

Ziehier, N.V. van naamlozen.

Ziehier, zoekers van goud en zilver.

Ziehier, instandhouders van uw kreupele leven.

Zit u nog steeds aan de poort?

U hebt er misschien veel van gehoord? Zit u voor rekening van de "Bijstand" in een verpleeghuis. Bij U komen geen apostelen om u beter te maken? U zegt: Dat was vroeger, hou maar op met je praatjes.

Het is PINKSTERFEEST geweest. Feest van de inzameling. De Geest is uitgegaan met de pijlen van het Woord, gedoopt in het Bloed van Jezus. De Geest verwacht het niet van u. De Geest vindt geen geschiktheid bij u. De Geest trekt uit in de mogendheden van de NAAM. God zoekt de weggewaaide schoof en draagt hem in Zijn schuur. U wordt misschien niet meer beter? Wat zal het dan zijn om kreupel en verminkt in te gaan in Zijn Koninkrijk. Het behaagt God om een Woord te zenden naar hetgeen niets is, het onedele, het onvolwaardige, het onbekeerde, het rondom verlorene, het duistere, het geesteloze, het biddeloze, het kreupele, het verminkte. Het is een Woord uit Zijn verkiezende Liefde en het welbehagen in Zijn doornagelde Zoon. Het is het Woord tot de NAAMLOZE VENNOOTSCHAP VAN GODDELOZEN. Hij heeft ze gekend in Christus vóór de grondlegging der wereld.

STA OP EN WANDEL.

Door de nacht, hoe zwart, hoe dicht,
Leidt Hij Zijn volk naar het eeuwig licht.

Onze hoop is op Hem, Die de doden levend roept.
Onze hopeloosheid is voor Hem, Die de Uithelper is.
Onze zonden verdinkt Hij in het bloed van het Lam.

Weldra daagt de morgenstond.

Hij zal de laatste over het stof opstaan.

Zijn stem zal in de graven worden gehoord:

"STA OP EN WANDEL"

Geroepen tot wandelen in het eeuwig levenslicht.
Welzalig dien Gij hebt verkoren,
Dien G' uit al 't aards gedruis
Doet naad'ren, en Uw heilstem horen,
Ja, wonen in Uw huis.

Er is geen verwachting buiten Hem. Wie zal opwaken uit de slaap van de geestelijke dood? Onze hulp en verwachting is in de NAAM des HEEREN, Die hemel en aarde geschapen heeft. En dit alles om Jezus Christus, de Nazarener; Die dood geweest is en weer levend geworden. Hij spreekt: " Rechtvaardige Vader, de wereld heeft U niet gekend: Maar Ik heb U gekend, en dezen hebben bekend, dat Gij Mij gezonden hebt; en Ik heb hun Uw Naam bekend gemaakt en zal Hem bekend maken, opdat de liefde, waarmede Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij, en Ik in hen. (Joh. 17)

Nu toont Hij Zijn barmhartigheid,
Van ouds den vaad'ren toegezeid;
En dat Hij wil gedenken
Aan 't heilverbond, aan dien gestaafden eed,
Dien Hij weleer aan Abram deed,
Aan Zijn verbond, dat van geen wank'len weet.
(Lofzang van Zacharias.) D.C.O.